

Τα Χριστούγεννα της Ματίνας

Πρόσωπα: Αφηγητής

Ματίνα

κυρά Ελένη

Σοφία (μαμά)

Παύλος (μπαμπάς)

(Βρισκόμαστε στο σπίτι της Ματίνας. Η Ματίνα κάθεται στον καναπέ και παίζει με το τηλέφωνό της. Η μητέρα της στέκεται δίπλα της.)

Αφηγητής: Παραμονή Χριστουγέννων. Τα σχολεία έχουν μόλις κλείσει και η Ματίνα απολαμβάνει τις διακοπές της παίζοντας με το καινούριο της τηλέφωνο. Η μαμά της είναι στην κουζίνα. Κάνει προετοιμασίες για την επόμενη μέρα και το σπίτι είναι γεμάτο με υπέροχες μυρωδιές από φρεσκοψημένα κουλουράκια.

(Χτυπάει το κουδούνι.)

Σοφία: Ματίνα μου το κουδούνι. Άνοιξε σε παρακαλώ!

Ματίνα: Το άκουσα μαμά, ανοίγω !

Πάει προς την πόρτα και ανοίγει.

Ματίνα: Α! Καλημέρα κυρά Ελένη! Χρόνια πολλά! Πώς είσαι; Έλα, έλα μέσα!

κυρά Ελένη: Καλά είμαι Ματινάκι μου, είπα να έρθω να δω τι κάνετε.

(Μπαίνει η μαμά Σοφία.)

Σοφία: Κυρά Ελένη μου εσύ είσαι; Έλα πέρασε, κάθισε! Εμένα με συγχωρείς για λίγο, έχω το φαγητό στη φωτιά. Έρχομαι σε λιγάκι.

κυρά Ελένη: Κάνε τις δουλειές σου Σοφία μου. Εγώ το Ματινάκι ήρθα να δω λίγο και θα φύγω.

Ματίνα: Πολύ καλά έκανες που ήρθες κυρά Ελένη! Ελπίζω να έχεις και σήμερα να μου πεις κάποια από τις ωραίες ιστορίες σου!

κυρά Ελένη: Έχω πώς δεν έχω! Άκου λοιπόν.. Ήταν που λες μια φορά ένας πατέρας που είχε πολλά παιδιά....

(Συνεχίζει ο αφηγητής)

Αφηγητής: Κάποτε έφτασε η μέρα της γιορτής του. Ξεκίνησε λοιπόν να πάει στο σπίτι των παιδιών του, που του ετοιμάζανε μεγάλη γιορτή, γεμάτος ανυπομονησία. Όταν έφτασε, χάρηκε πάρα πολύ γιατί είδε ότι το σπίτι ήταν γιορτινό. Έβαλαν τα καλά τραπεζομάντηλα, ετοίμασαν ένα πλούσιο γεύμα, στολίσαν το σπίτι με λουλούδια, πήραν δώρα και ντύθηκαν όλοι με όμορφα ρούχα. Κάποια στιγμή καθίσανε όλοι μαζί κι αρχίσανε να τρώνε. Όμως, όσο περνούσε η ώρα, ο πατέρας συνειδητοποιούσε ότι δεν ασχολούνταν κανείς μαζί του. Ήταν λες και είχαν ξεχάσει ότι αυτή ήταν η μέρα της γιορτής του και στενοχωρέθηκε πολύ. Μετά το φαγητό κάθισαν στο σαλόνι, άνοιξαν την τηλεόραση και κουβέντιαζαν, αλλά κανείς δεν του μιλούσε. Στο τέλος έφυγε πριν τελειώσει η γιορτή. Ήταν λες και τα παιδιά του είχαν μαζευτεί εκεί μόνο για να απολαύσουν το γιορτινό τραπέζι και να πάρουν τα δώρα τους, και όχι γιατί πραγματικά χαιρόντουσαν για τη γιορτή του πατέρα τους.

Ματίνα: Μα πώς γίνεται να τον ξεχάσανε; Δεν καταλαβαίνω.

κυρά Ελένη: Κι όμως Ματίνα μου τον ξεχάσανε. Πρόσεξε μην κάνεις κι εσύ το ίδιο αύριο.

Ματίνα: Τι εννοείς κυρά Ελένη; Πώς γίνεται να κάνω κάτι τέτοιο; Άσε που ο πατέρας μου δε γιορτάζει αύριο.

(Η κυρά Ελένη χαμογελά και σηκώνεται να φύγει.)

Ματίνα: Φεύγεις;

κυρά Ελένη: Ναι, γλυκιά μου.

(Μπαίνει εκείνη την ώρα η μαμά Σοφία.)

Σοφία: Α! Φεύγεις κιόλας κυρά Ελένη; Κάτσε να σε κεράσω ένα μελομακάρονο, ένα κουλουράκι.

κυρά Ελένη: Α πα πα! Έχω ζάχαρο κόρη μου... Θα έρθω πάλι αύριο να φέρω στη Ματίνα το δώρο της.

Σοφία: Εντάξει, στο καλό!

Ματίνα: Γεια σου κυρά Ελένη!

κυρά Ελένη: Γεια σου κορίτσι μου!

Αφηγητής: Η μέρα πέρασε και ξημέρωσαν Χριστούγεννα. Η μαμά της Ματίνας απ' το πρωί μαγείρευε και το σπίτι μοσχοβολούσε. Η Ματίνα ήταν πολύ χαρούμενη γιατί θα έρχονταν στο σπίτι οι θείοι και τα ξαδέλφια της. Έτσι και έγινε. Όπως και σε κάθε ελληνικό σπίτι, εκείνη τη μέρα, όλη η οικογένεια μαζεύτηκε. Οι άντρες έψησαν στην αυλή και συζήτησαν για αθλητικά. Οι γυναίκες έστρωσαν το τραπέζι και συζήτησαν για τις τελευταίες τους αγορές. Τα παιδιά έπαιξαν ηλεκτρονικά παιχνίδια και άκουσαν μουσική. Κι αφού έφαγαν, οι μεγάλοι συνέχισαν να κουβεντιάζουν και τα παιδιά να παίζουν. Αν το σπίτι δεν ήταν στολισμένο, κανείς δε θα μπορούσε να καταλάβει ότι είναι Χριστούγεννα. Κανείς δε φαινόταν να θυμάται τι γιόρταζαν εκείνη τη μέρα. Αργά το απόγευμα οι συγγενείς έφυγαν.

(Η οικογένεια είναι στο σαλόνι. Χτυπά το κουδούνι.)

Πάυλος: Ποιος να 'ναι; Πάω να ανοίξω... Ω! Καλησπέρα κυρά Ελένη! Χρόνια πολλά!!! Τι ωραία που ήρθες! Έλα, πέρασε.

κυρά Ελένη: Χρόνια πολλά παιδιά μου. Ματινάκι μου! Χρόνια πολλά! Αυτό είναι για σένα. (Της δίνει ένα όμορφο πλεκτό κασκόλ).

Ματίνα: Τι όμορφο που είναι! Σ' ευχαριστώ!!!!

Σοφία: Χρόνια πολλά κυρά Ελένη. Να σε κεράσω ένα γλυκό;

κυρά Ελένη: Όχι, ευχαριστώ! Έφαγα πάρα πολύ σήμερα.

Σοφία: Όπως θέλεις. Κάθισε!

Πάυλος: Πώς πέρασες σήμερα κυρά Ελένη;

κυρά Ελένη: Πολύ ωραία! Το πρωί πήγα στην εκκλησία, κοινωνήσα και μετά ήρθαν τα παιδιά μου και με πήγαν στο σπίτι τους για φαγητό.

Πάυλος: Εμείς δεν πήγαμε φέτος στην εκκλησία. Κάναμε το Χριστουγεννιάτικο τραπέζι στα αδέρφια μας και είχαμε ετοιμασίες, δεν προλαβαίναμε.

(Κτυπά το τηλέφωνο. Η μαμά Σοφία το απαντά.)

Σοφία: Πάυλο, έλα είναι ο Σωτήρης από τον Καναδά!

(Οι γονείς πηγαίνουν στο πίσω μέρος της σκηνής.)

κυρά Ελένη: Ματίνα μου θυμάσαι την ιστορία που σου είπα χτες;

Ματίνα: Τη θυμάμαι αλλά δεν είμαι σίγουρη αν την κατάλαβα.

κυρά Ελένη: Λοιπόν, ο πατέρας αυτός Ματίνα μου δεν είναι άλλος από το Χριστό. Όπως είδες σήμερα, γιόρταζε, αλλά πολύ λίγα από εμάς τα παιδιά του τον θυμηθήκαμε. Όλοι ξύπνησαν το πρωί, έκαναν ετοιμασίες, φάγανε, γλέντησαν αντάλλαξαν δώρα αλλά δε σκέφτηκαν ότι σήμερα γιορτάζουμε τη γέννηση του Χριστού μας. Και η γιορτή ξεκινά στην εκκλησία, με τη λειτουργία και τη θεία κοινωνία. Κατάλαβες τώρα; Κάναμε Χριστούγεννα χωρίς Χριστό.

Ματίνα: Να που τον ξέχασα λοιπόν...Κάναμε κι εμείς Χριστούγεννα χωρίς Χριστό...Θα μας συγχωρέσει κυρά Ελένη;

κυρά Ελένη: Μα φυσικά καρδούλα μου! Ο Χριστός που είναι αγάπη δεν θα δεχτεί στην αγκαλιά Του τα παιδιά Του; Φτάνει μόνο να Τον αναζητήσουμε.

Αφηγητής: Η περίοδος των Χριστουγέννων που όλοι με λαχτάρα περιμένουμε έχει αρχίσει. Άραγε πώς θα τα γιορτάσουμε; **Φροντίζοντας μόνο για το γλέντι και τα δώρα, όπως ο περισσότερος κόσμος; Ή όπως πρέπει σε χριστιανούς που καταλαβαίνουν πόσο σπουδαίο γεγονός ήταν για μας τους ανθρώπους η γέννηση του Χριστού στη γη;**